

Για το πρόσφατο ρατσιστικό πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας

Στο σχολείο ανταγωνισμός για το βαθμό, στη δουλειά ανταγωνισμό με το συνάδελφο, στην ανεργία ανταγωνισμός για θέση εργασίας, στους δρόμους ανταγωνισμός για την επιβίωση. Το "όλοι εναντίον όλων" ήταν και είναι κανόνας σε μια κοινωνία που βασίζεται στην ιεραρχία και το χρήμα. Αυτό άλλωστε ήταν και το κίνητρο για την κυνική δολοφονία του Μανώλη Καντάρη τα ξημερώματα της 10ης Μαΐου στην πλατεία Βικτωρίας. Η κοινωνική οδύνη για έναν άνθρωπο που φονεύτηκε για μια βιντεοκάμερα και η διαμαρτυρία για τις τοπικές συνθήκες διαβίωσης εκφράστηκε άμεσα και δημόσια από μερίδα κατοίκων, φίλων και συγγενών στο σημείο της δολοφονίας. Δυστυχώς όμως τα πράγματα δεν έμειναν εκεί.

Με αφορμή αυτό το περιστατικό, μέλη νεοναζιστικών οργανώσεων και άλλα φασιστοειδή, με την άμεση συνέργεια των αστυνομικών δυνάμεων, εξαπολύουν αμέσως ρατσιστικό πογκρόμ εναντίον μεταναστών στο κέντρο της Αθήνας. «Αυτοί που σκότωσαν ήταν μετανάστες, άρα οι μετανάστες είναι δολοφόνοι», με αποτέλεσμα τα αποβράσματα αυτά να στοχοποιούν όποιον δεν τους μοιάζει «φυλετικά» οικείος και να στέλνουν χιλιάδες ανθρώπους χτυπημένους και μαχαιρωμένους στα νοσοκομεία. Παράλληλα γίνονται επιθέσεις και στις κοντινές αντιεξουσιαστικές καταλήψεις villa amalias και Πατησίων & Σκαραμαγκά, όπου και αποκρούονται επιτυχώς απ' τους συντρόφους. Όλες αυτές οι επιθέσεις πραγματοποιήθηκαν με την ενεργό συνδρομή πολυάριθμων μπάτσων, παρά τις αιτιάσεις των ΜΜΕ περί ελλιπούς αστυνόμευσης. Και ενώ αυτό που "παίχτηκε" στις οθόνες για πολλοστή φορά ήταν "η ανεξέλεγκτη βία των άκρων και των εγκληματιών", στο γνωστό μοτίβο "πούλα τους φόβο, να αγοράσουν ασφάλεια", το κυνήγι κεφαλών εις βάρος των μεταναστών συνεχίζεται μέχρι σήμερα στη γύρω περιοχή.

“Η φτώχεια κάνει το έγκλημα να φαίνεται ότι κοστίζει λιγότερο”.

Nicolas Chamfort, 1740-1794 Γάλλος συγγραφέας

Το έγκλημα διαπράττεται από κάποιον, αλλά παράγεται από την κοινωνία. Πράξεις σαν αυτή που έχουν οικονομικά κίνητρα μπορούν να συμβούν σε κοινωνίες που μαστίζονται από οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες, κάτι προφανές σε κάθε νοήμων άνθρωπο. Ιδιαίτερα τώρα με τη λεγόμενη "κρίση" διανύουμε μία περίοδο που οι κοινωνικές δαπάνες του κράτους και τα εργασιακά δικαιώματα περιστελλονται δραματικά και ολοένα πλατύτερα τμήματα του πληθυσμού, ντόπιοι και μετανάστες, αποκλείονται απ' την (ανα)παραγωγική διαδικασία και ωθούνται στο κοινωνικό περιθώριο. Ο συνωστισμός και η γκετοποίηση σε άθλιες αστικές ζώνες επιδεινώνουν τις συνθήκες διαβίωσης προκαλώντας αλληλοφάγωμα μεταξύ φτωχών και πιο φτωχών. Ο κοινωνικός αυτός "κανιβαλισμός" είναι αποτέλεσμα της κρατικής-καπιταλιστικής πολιτικής, αποτελεί όμως και εστία κοινωνικών εντάσεων τις οποίες οι κυρίαρχοι προσπαθούν να διαχειριστούν προς όφελός τους. Εκεί που το σύστημα αδυνατεί

να εγγυηθεί ευημερία, υπόσχεται κοινωνική ειρήνη και εκεί που δεν παρέχει ασφάλιση, δεσμεύεται για ασφάλεια. Τι εύκολο που γίνεται το παιχνίδι για τους "από πάνω" όταν η κοινωνική οργή αποσυμπιέζεται μεταξύ των "από κάτω";

Ο αλληλοσπαραγμός μεταξύ των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων παίρνει κατά καιρούς διάφορες διαστάσεις, πατώντας πάνω σε θεσμικές επιλογές. Οι διακρίσεις εις βάρος των μεταναστών με γνώμονα την κοινωνική και εργασιακή τους υποτίμηση διαμορφώνουν το πεδίο του θεσμικού ρατσισμού που υποδαυλίζει μία διάχυτη επιθετικότητα απέναντί τους. Η ακροδεξιά ρητορεία πατώντας σ' ένα υπαρκτό πρόβλημα κοινωνικής διαβίωσης σε περιοχές όπως αυτές του Αγίου Παντελεήμονα επιχειρεί να στήσει θύλακες οργανωμένου ρατσισμού σε διάφορα σημεία της πόλης. Στο πλαίσιο αυτό οι μετανάστες μετατρέπονται σε αποδιοπομπαίοι τράγοι και υποδεικνύονται ως υπαίτιοι για τα κοινωνικά δεινά, ενώ οι κρατικές πολιτικές μένουν στο απυρόβλητο και οι φασιστικές γκρούπες κερδίζουν ποσοστά στην πίτα της εξουσίας.

Ενάντια στην κρατική τρομοκρατία, τα ρατσιστικά πογκρόμ και την κοινωνική παρακμή

Να επεκτείνουμε τις υπάρχουσες σχέσεις αλληλοϋποστήριξης και διαπολιτισμικής επικοινωνίας, να οικοδομήσουμε δομές αλληλοβοήθειας, σύμφωνα με υπαρκτά παραδείγματα όπως κοινωνικά ιατρεία, αυτοδιαχειρόμενοι χώροι, αντιμαθήματα, συλλογικές κουζίνες κ.ά.

Εντείνοντας της αντίσταση στη καπιταλιστική βαρβαρότητα να φέρουμε πιο κοντά την προοπτική για ένα κόσμο που δε θα χωρίζεται σε κυβερνώντες και κυβερνόμενους, καταπιεστές και καταπιεζόμενους, ξεπερνώντας κάθε σχέση κυριαρχίας που βασίζεται σε ταξικούς, εθνικούς, έμφυλους, φυλετικούς, θρησκευτικούς, σεξουαλικούς και άλλους διαχωρισμούς.

**αντιεξουσιαστικό
στέκι παντείου**

στο ισόγειο του γυάλινου κτιρίου

<http://stekipanteios.espiv.net> [mail:steki_pan@yahoo.gr](mailto:steki_pan@yahoo.gr)